

[Christmas Møller.]

nærer alvorlige principielle Betæneligheder ved en Lovgivning som denne. Det er jo dog Meningen, at dette Lovforslag skal kunne vedtages — jeg gaar ud fra, at det ikke kan vedtages uændret —, men baade den høje Regering og dens Partier maa være klar over, at hvis det ærede Medlem Hr. S. Munks Tale som Ordfører for Socialdemokratiet skulde, om jeg saa maa sige, give Nøglen til Forstaaelse af, hvad man mener med dette Lovforslag, saa vil det ikke være muligt at gennemføre en saadan Lov i den høje Rigsdag.

Man maa overfor et Betalingshenstandsforslag som dette nære, som jeg sagde, de alvorligste principielle Betæneligheder, selv om man paa den anden Side ikke kan være blind for, at der allerede i Alkordloven af 1905 blev aabnet en Mulighed for et vist Moratorium, og denne Adgang til Moratorium ved Tillægslov, vedtaget for ikke saa forfærdelig længe siden, paa sin Vis blev udvidet. Regeringen har imidlertid under Hensyn til de mange Interesser, til de mange Arbejderes, Funktionærers og andres Skæbne, som er knyttet til dette store Selskab, ment det rigtigt at komme med et Lovforslag som det foreliggende, og vi for vort Vedkommende erklærer os ogsaa villige til at gaa ind i en Forhandling i et Udvalg om det.

Men nødvendigt er det allerede til Indledning at sige, at hvis man i denne Omstændighed vil lægge, at det konservative Folkeparti nu eller senere skulde være villigt til paa den ene eller den anden Maade, gennem Statspenge, gennem Statsgaranti, at knytte Statens Interesser til dette Selskab, saaledes at Staten paa den ene eller den anden Maade bliver delagtig i det, maa man være klar over, at til et saadant Skridt er vi for vort Vedkommende ikke villige. Jeg gaar videre og siger, at dette i Tid overmaade begrænsede Moratorium kan ikke i nogen Henseende skabe Præcedens med Hensyn til senere Lovgivning paa dette Omraade, og det kan aldeles ikke sammenlignes med det Moratorieforslag, som ligger til Behandling i et Udvalg i Folketinget.

Overfor den Motivering, som navnlig det ærede Medlem Hr. S. Munk har givet for Lovforslaget — og der var jo en ikke ringe Forskel mellem det ærede Medlems Ord og Anskuelser og de Ord, vi hørte fra den højtærede Handelsminister, idet det ærede Medlem benyttede den nuværende vanskelige økonomiske Situation til et Overfald paa privatkapitalistiske Forhold, paa

Aktieselskabers Ledelse og Bestyrelser —, tror jeg, jeg maa have Lov til at sige til den højtærede Regering og dens Tilhængere, som jo paa saa overmaade mange Omraader staar fuldkommen raadville, som ikke kan give Rigsdag eller Offentlighed den fjerneste Besked om, hvad den økonomisk vil, statsfinansielt eller erhvervspolitisk, selv i den nærmeste Fremtid, at de har ingen som helst Grund eller Ret til at føre det Sprog, som det ærede Medlem Hr. S. Munk førte.

Jeg tror videre, man har Lov til at sige til Socialdemokratiet — thi til det andet Regeringsparti, det radikale Venstre, kan det jo ikke siges, idet den højtærede Indenrigsminister i disse Dage har offentliggjort en Artikel, i hvilken han siger, at det er ikke Privatejendomsretten, som volder Ulykkerne —, at til en Række af de saakaldte ledende Personligheder i Erhvervslivet, og saa hvad angaar enkelte af de Personer, som man, naar Burmeister & Wain's Forhold omtales, kommer til at tænke paa, var Vejen ikke saa lang for den højtærede Regering, for Statsministeren og Handelsministeren, naar de kunde benytte dem til Fordel for deres økonomiske Politik, hverken i 1927 eller senere.

Jeg tror ogsaa, jeg har Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. S. Munk: Regn efter, hvad Udbyttet har været i Burmeister & Wain fra 1875 til i Dag. Man kan nok nævne nogle enkelte Aar med store Procenter; men det ærede Medlem skulde sætte sig ind i Forholdene og se, hvad Renten har været. Gennemsnitsprocenten fra 1875 til i Dag ligger omkring 7, maaske 7½. Det ærede Medlem kunde saa gaa ned i Arbejdernes Landsbank og spørge, hvad den kræver i Rente af sine Penge!

Naar det ærede Medlem Hr. S. Munk eller hans Presse taler om, hvorledes denne Situation skal udnyttes til, om jeg saa maa sige, et Angreb paa Privatejendomsretten, det privatkapitalistiske System, med store Tantiømer, ogsaa Biler har jeg set omtale, saa ved jeg ikke af, at Ministre i den socialdemokratiske Regering paa dette sidste Omraade er meget bedre, end andre er det med Hensyn til at faa en Bil at køre i. Og naar det ærede Medlem angriber de privatkapitalistiske Forhold, saa spørger jeg: Vil det ærede Medlem da ikke nævne Virksomheder, ledet af Staten, som er saa meget bedre end disse Virksomheder? Og naar det ærede Medlem Hr. S. Munk i sin Tale oven i Købet lagde op til, at et Spørgsmaal, som Socialdemokratiet dog ellers har været enigt i var et Spørgsmaal, som skulde ordnes uden Statens Indgreb, skulde